

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Toma Nadejda, Moraru Petru

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Lisnic Elena și de către avocatul Odobescu Ghenadie, în numele inculpatului Culiuc Iurie prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Culiuc Iurie XXXXX născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.05.2016 – 13.09.2016 (prima instanță);
2. 06.10.2016 – 15.06.2017 (instanța de apel);
3. 04.08.2017 – 29.11.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 13 septembrie 2016, Culiuc Iurie a fost achitat de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Culiuc Iurie a fost pus sub învinuire, precum că la data de 11 decembrie 2015, în intervalul de timp cuprins între orele 15:00-16:00, fiind în stare de ebrietate și aflându-se în casa lui Topală Mihail, locuitor al satului Cuconeștii Noi, raionul Edineț, a inițiat un conflict cu Gariuc Grigori, locuitor al satului Cuconeștii Noi, raionul Edineț, în rezultatul căruia i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu pumnul și piciorul în regiunea capului. La data de 12 decembrie 2015, în jurul orei 07:30, Gariuc Grigori a fost depistat decedat în gospodăria lui Bortă Octavian, locuitor al satului Cuconeștii Noi, raionul Edineț.

Prima instanță a indicat că conform expertizei medico-legale, nr. 367 din 15 ianuarie 2016 - la Gariuc Grigori au fost depistate traumă cranio-cerebrală închisă, exprimată prin plagă și echimoză la față, hemoragie în țesutul moale pericranian-regiunea fronto-temporală pe stânga, hemoragie subarahnoidală în focar în regiunea parietală bilateral, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui/or corp/uri/ contodent/e/ dur/e/, posibil și prin lovirea de astfel în rezultatul căderii cu

careva accelerare la 11 decembrie 2015, 10-12 ore până la deces, se califică ca vătămări grave, periculoase pentru viață. Decesul lui Gariuc Grigori a survenit în rezultatul hipotermiei la 12 decembrie 2015, ce se confirmă prin datele examinării medico-legale a cadavrului și cercetării histopatologice a materialului biologic. Decesul lui Gariuc Grigori se găsește în legătură de cauzalitate indirectă cu leziunile corporale primite de el la 11 decembrie 2015, cu astfel de vătămări corporale în condițiile dacă persoana primea tratament corespunzător la timp, putea să rămână în viață.

La fel, prima instanță a reținut, că acuzatorul de stat în ședința de judecată și-a bazat învinuirea preponderent pe declarațiile martorului Pleșca Ion, care nu a fost audiat în ședința de judecată, acuzatorul renunțând la audierea acestuia din motiv că nu poate fi găsit, cât și pe declarațiile martorului Vasilovschi Igor, care a declarat că el împreună cu Pleșca Ion, i-au despărțit pe Culiuc Iurie și Gariuc Grigori în timp ce aceștia își aplicau reciproc lovituri cu palmele și pumnii. Ulterior, a văzut cum Culiuc Iurie i-a aplicat lui Gariuc Grigori câteva lovituri cu piciorul desculț în regiunea feței. La întrebarea instanței Vasilovschi Igor a explicat, că de la lovitura lui Culiuc Iurie cu piciorul desculț, lui Gariuc Grigori nu putea să-i crape pielea în regiunea ochiului. După decesul lui Gariuc Grigori el nu i-a văzut fața, în ședința de judecată, vizionând fotografiile cadavrului lui Gariuc Grigori, a confirmat că aceste vătămări nu puteau surveni de la acea lovitură cu piciorul aplicată de Culiuc Iurie.

Prima instanță a conchis, că organul de urmărire penală și-a bazat învinuirea preponderent pe declarațiile martorului Pleșca Ion și Vasilovschi Igor, care sunt insuficiente pentru constatarea vinovăției lui Culiuc Iurie. Instanța a concluzionat, că declarațiile martorului Pleșca Ion date la faza urmăririi penale nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare.

La fel, prima instanță a constatat, că declarațiile martorului Vasilovschi Igor, date în ședința de judecată, vin în contradicție cu declarațiile martorilor acuzării Ceaicovschi Eduard, Topală Mihail, Bistrițchii Ana, Bortă Octavian, Ceplinschi Andrei și Calinovscaia Inga, care au indicat că Culiuc Iurie i-a aplicat lui Gariuc Grigori numai două lovituri cu palma în regiunea feței, iar în urma acestor lovituri nu putea surveni vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Ca urmare, prima instanță a concluzionat, că nimic din datele dosarului nu indică la faptul că infracțiunea în cauză denotă intenția inculpatului la comiterea infracțiunii, iar probele prezentate de organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată sunt vădit insuficiente pentru a constata vinovăția inculpatului Culiuc Iurie în comiterea infracțiunii imputate, respectiv declarațiile martorului Vasilovschi Igor, instanța de judecată le-a interpretat ca fiind o presupunere.

Mai mult, prima instanță a notat, că de către organul de urmărire penală nu au fost constatate cu certitudine împrejurările în care au apărut leziunile corporale

la Gariuc Grigori, în urma loviturilor aplicate de inculpat, din căderea lui jos sau au fost aplicate de o altă persoană mai târziu de ora care se găseau în casa lui Topală Mihail, precum nu s-a verificat dacă Gariuc Grigori a putut să se deplaseze împreună cu Bortă Octavian spre casă cu așa leziuni corporale grave periculoase pentru viață, ținând cont și de starea de ebrietate a acestuia.

Raportând aceste imperative la prezenta cauză penală, prima instanță a evidențiat, că în acțiunile lui Culiuc Iurie lipsește realizarea laturii obiective și subiective a infracțiunii incriminate.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Edineț, Lungu Vitalie solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care a recunoaște culpabil pe Culiuc Iurie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, și a-i numi pedeapsa – sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, invocând că prima instanță eronat a apreciat probele și nu a examinat cauza sub toate aspectele, incorect dispunând achitarea inculpatului Culiuc Iurie. Apelantul consideră, că încadrarea juridică a acțiunilor lui Culiuc Iurie în baza art. 151 alin. (1) Cod penal a fost făcută corect, iar vina acestuia în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită pe deplin prin totalitatea probelor administrate în faza urmăririi penale și examinate în ședința de judecată, probatoriul administrat la dosar care nu a fost apreciat obiectiv de către prima instanță demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului Culiuc Iurie în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, procurorul în susținerea poziției, sa referit la declarațiile martorului Topală Mihail, declarațiile martorului Bistrițchii Ana, declarațiile martorului Bortă Octavian, declarațiile martorului Vasilovschi Igor și declarațiile martorului Calinovscaia Inga, care prin coroborare confirmă faptul că între Culiuc Iurie și Gariuc Grigori în seara incidentului s-a iscat un conflict, în cadrul căruia aceștia se numeau reciproc cu cuvinte necenzurate, în urma cărui fapt Culiuc Iurie l-a îmbrâncit pe Gariuc Grigori, i-a aplicat lovituri cu palma și pumnul în față, de la care ultimul a căzut jos, ulterior aplicându-i și câteva lovituri cu piciorul gol în regiunea feței.

Procurorul a susținut, că aceste declarații coroborează cu raportul de expertiză medico-legală nr. 367-D din 15 ianuarie 2016 și cu raportul de expertiză medico-legală nr. 40 din 09 februarie 2016.

Procurorul-apelant a considerat, că prima instanță, fără a da o apreciere corectă și sub toate aspectele, nu a avut o poziție neutră în proces, iar la baza sentinței de achitare a pus doar declarațiile inculpatului care are dreptul de a nu se auto încrimina, dând o apreciere prioritară acestora, declarații care de către instanța de judecată urmau să fie apreciate critic, astfel încât în cadrul ședinței de judecată cu certitudine a fost stabilit, că inculpatul la data de 11 decembrie 2015, aflându-se la domiciliul lui Topală Mihail, unde, în rezultatul unui conflict izbucnit între ei,

fiind ambii în stare de ebrietate i-a aplicat lui Gariuc Grigori mai multe lovituri cu pumnul și piciorul în regiunea capului. De asemenea apelantul a considerat, că prima instanță incorect a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului Culiuc Iurie lipsește realizarea laturii obiective a infracțiune prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, procurorul a susținut că prima instanță eronat a concluzionat, că acuzarea a renunțat la audierea martorului Pleșca Ion, refuzând părții acuzării în acordarea unui termen pentru prezentarea acestuia în fața instanței în vederea depunerii declarațiilor. Deci apelantul pretinde, că prima instanță unilateral a examinat probele și a dat mai multă prioritate probelor prezentate de apărare, ignorându-le neargumentat pe cele ale acuzării, fapt ce a dus la concluzia ilegală de achitare a inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2017, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care:

Inculpatul Culiuc Iurie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, în baza căruia i sa stabilit o pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, Culiuc Iurie la data de 11 decembrie 2015, în intervalul de timp cuprins între orele 15:00-16:00, fiind în stare de ebrietate și aflându-se în casa lui Topală Mihail, locuitor al satului Cuconeștii Noi, raionul Edineț, a inițiat un conflict cu Gariuc Grigori, locuitor al satului Cuconeștii Noi, raionul Edineț, în rezultatul căruia i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu pumnul și piciorul în regiunea capului. La data de 12 decembrie 2015, în jurul orei 07:30, Gariuc Grigori a fost depistat decedat în gospodăria lui Bortă Octavian, locuitor al satului Cuconeștii Noi, raionul Edineț.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță a judecat superficial cauza, nu a cercetat obiectiv declarațiile martorilor și probele prezentate de partea acuzării, selectând doar circumstanțele ce prevalează poziția apărării asupra poziției acuzării, a apreciat eronat împrejurările și raportul de expertiză medico – legală nr. 367 din 15 ianuarie 2016, ca rezultat constatând greșit aspectele de drept ce au dus la o achitare nejustificată.

La fel, instanța de apel a indicat că prin coroborarea dintre declarațiile martorilor Vasilovschi Igor, Pleșca Ion și Calionovscaia Inga cu procesul verbal de cercetare la fața locului din 14 decembrie 2015 și rapoartele de expertiză medico – legală nr. 40 din 09 februarie 2016 și nr. 367 din 15 ianuarie 2016, s-a stabilit cu certitudine că între victima Gariuc Grigori și inculpatul Culiuc Iurie, în timpul unui consum abuziv de alcool s-a iscat un conflict care a trecut în bătaie, a fost de durată și a derulat periodic, mai mult aceste probe au demonstrat cu certitudine că Culiuc

Iurie a comis infracțiunea de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Instanța de apel, a mai menționat faptul că în acțiunile inculpatului se regăsesc elementele infracțiunii, calificând ca neîntemeiate declarațiile părții apărării precum că în acțiunile inculpatului nu se regăsesc realizarea laturii obiective și subiective a infracțiunii incriminate.

Astfel, instanța de apel a încadrat acțiunile lui Culiuc Iurie în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, adică – vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Ca probe care dovedesc vinovăția inculpatului instanța de apel a indicat:

- declarațiile inculpatului date în instanța de apel(f.d. 64 – 65 v. II);
- declarațiile succesului părții vătămate Gariuc Natalia date în instanța de apel(f.d 65 – 66 v. II);
- declarațiile martorilor Calinovscaia Inga, Topală Mihail, Bortă Octavian, Vasilovschi Igor, Bistrițchii Ana și Pleșca Ion(f.d. 66 – 67 v. II), ultimii trei martori fiind interogați pe viu în instanța de apel(f.d. 31 – 37 v. II);
- probele scrise: procesul verbal de autosesizare din 12.12.2015(f.d.4 v.I); procesul verbal de cercetare la fața locului din 12.12.2015, fiind cercetată gospodăria lui Bortă Octavian din satul Cuconeștii Noi, raionul Edineț, la procesul verbal fiind anexată planșa fotografică (f.d.6-10 v.I); extras pe numele lui Gariuc Grigorie din Registrul de stat al Populației (f.d.12 v.I); procesul verbal de cercetare la fața locului din 14.12.2015 și foto tabel, obiectul cercetării fiind gospodăria lui Topală Mihail din satul Cuconeștii Noi, raionul Edineț (f.d.30-34 v.I); procesul verbal din 14.12.2015 de verificare a declarațiilor lui Bortă Octavian la locul infracțiunii (f.d.35-37); raport de constatare medico-legală nr. 254 din 14.12.2015 (f.d.38-39 v.I); material caracteristic în privința lui Culiuc Iurie (f.d.42-43 v.I); raport de expertiză nr. 367D din 15.01.2016 (f.d.70-71 v.I); raport de expertiză medico-legală nr. 40 (f.d.76-77 v.I); ordonanța din 12.02.2016, de recunoaștere și anexare la dosar în calitate de corpurilor delictive a unui pachet din polietilenă incolor, sigilat cu amprenta ștampilei centrului de medicină legală, cu inscripția ”2 scobituri” (f.d.78 v.I);

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de faptul că infracțiunea comisă este una gravă, de forma de vinovăție fiind cu intenție directă, de personalitatea inculpatului care nu are antecedente penale (f.d.42, vol. I), la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află (f.d.43, vol. I), educă și întreține un copil minor (f.d.150, vol. I). Totodată, instanța de apel nu a reținut circumstanța agravantă indicată în rechizitoriu – comiterea infracțiunii în stare de ebrietate, indicând că la dosar nu sunt prezente acte care ar confirma că la comiterea infracțiunii inculpatul s-a aflat în stare de ebrietate, provocată de alcool sau alte substanțe.

Mai mult, instanța de apel ținând cont de acțiunile inculpatului comise în privința victimei și urmările acestora, reflectate asupra stării emoționale a lui Gariuc Natalia, ultima suportând suferințe psihice, a conchis că suferințele suportate, urmează a fi proporționale cuantumului despăgubirilor morale ce vor fi retribuite, urmând a fi încasată o sumă de măsură ca această compensație să-i poată aduce satisfacție. Prin urmare, verificând temeinicia cerințelor formulate de succesorul părții vătămate Gariuc Natalia, instanța de apel a considerat necesar de a le admite, dispunând încasarea din contul inculpatului a sumei de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu material și moral.

Cât ține de cerințele acuzării referitor la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei, instanța de apel a indicat că art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prevede că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză. La fel, instanța de apel a considerat necesar de a face trimitere la prevederile alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală, care stipulează că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Astfel, instanța de apel a indicat că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat. La fel a notat că acuzarea nu a concretizat cuantumul cheltuielilor solicitate spre încasare și nu a specificat pentru efectuarea căror expertize aceste cheltuieli au fost suportate, instanța de apel a reținut că în cadrul urmăririi penale de către OUP SUP a IP Edineț, a fost ordonată efectuarea expertizei medico-legale a cadavrului (fiind suportate cheltuieli în sumă de 876 lei) și expertizei medico-legale a scobiturilor (fiind suportate cheltuieli în sumă de 644 lei), acestea fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

Astfel, instanța de apel a considerat ca neîntemeiată solicitarea procurorului expusă în apel, cu privire la încasarea cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor din contul părții apărării, din care motiv această solicitare a fost respinsă ca neîntemeiată.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală prin care a solicitat casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, motivând prin faptul că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- consideră neargumentată excluderea încasării de la Culiuc Iurie a cheltuielilor de judecată în sumă de 1520 lei pentru efectuarea expertizelor medico – legale și biologică a defunctului.

6.2 Avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Culiuc Iurie, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod procedură penală și art. 6 CEDO prin care a solicitat casarea deciziei cu menținerea sentinței primei instanțe, motivând prin faptul că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, ceea ce a condus la emiterea unei decizii neîntemeiate, ilegale și abuzive;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- inculpatul a recunoscut că l-a lovit de două ori cu palma peste față, ce nu a putut duce la vătămări grave;

- nu au fost analizate obiectiv declarațiile martorilor, instanța de apel ocupând poziția acuzării examinând unilateral cauza, fapt ce a îngrădit accesul inculpatului la justiție;

- nu a fost luat în considerație de OUP și procuror faptul că cauza decesului nu este cauzarea vătămarilor corporale dar hipotermia;

- art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil, a fost încălcat;

- acuzarea și-a bazat vinovăția pe depozițiile martorului Bortă Octavian care era în stare de ebrietate gravă, și a declarat că ține minte puțin, mai mult, ce a fost după cearta cu Culiuc Iurie a uitat;

- se confirmă declarațiile inculpatului precum că, Gariuc Grigore, fiind în stare gravă de ebrietate a căzut cu capul în pietre în timp ce încerca să îl ajute pe Bortă Octavian să se ridice, sunt în coraport cu declarațiile martorilor Calinovscaia Inga și Bistrișchi Ana și cu raportul de expertiză medico – legală nr. 367 – D din 15.12.2015 prin care se constată că leziunile depistate la victimă puteau fi cauzate prin cădere cu accelerare;

- inculpatul la locul de trai se caracterizează pozitiv, are la întreținere și educație un copil minor, fără antecedente penale, nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, fapt ce demonstrează că nu este în stare să comită careva infracțiuni.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând recursurile ordinare declarate împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă respingerea ca inadmisibile a acestora în cazul în care constată că recursurile declarate sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena:

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, Colegiul penal menționează că, argumentul acuzării precum că instanța de apel a lăsat neargumentată excluderea încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată se califică ca declarativ, Colegiul penal indică că instanța de apel a argumentat soluția dată în decizia adoptată (f.d. 71 – 72 v.II), indicând o argumentare corectă și întemeiată.

Mai mult, Colegiul penal ține să menționeze că expertiza medico – legală a cadavrului și expertiza medico – legală a scobiturilor au fost efectuate la solicitarea OUP SUP a IP Edineț, aceste acțiuni procesuale țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, iar conform art. 75 alin. (3) al Legii nr. 68 din 14 aprilie 2016, cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, „cheltuielile pentru efectuarea expertizei sînt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.”, conform art. 227 alin. (2) pct. 5), alin. (3) Cod de procedură penală „Cheltuielile judiciare cuprind sumele în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.”

Prin urmare Colegiul penal indică că, suma de 1520 lei, este compusă din costul pentru efectuarea rapoartelor de expertiză pe caz, cheltuieli ce sunt prevăzute de art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală.

Colegiul penal invocă că aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, administrării probelor însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Culiuc Iurie:

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu sa pronunțat asupra tuturor

motivelor invocate în apel ce a dus la emiterea unei decizii neîntemeiate, ilegale, abuzive și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs specificat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume cazurile când instanța de apel nu sa pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ce a dus la emiterea unei decizii neîntemeiate, ilegale și abuzive, precum și alegațiile recurentului aduse în susținerea acestui temei, precum că „instanța de apel nu a analizat obiectiv declarațiile martorilor și a ocupat poziția acuzării, examinând unilateral cauza fără a lua în considerație sentința din 13 septembrie 2016, fapt ce a îngrădit accesul inculpatului la justiție”, Colegiul penal atestă că nu se confirmă, sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, or după cum rezultă din decizia instanței de apel, sunt descrise și analizate probele care au fost examinate și verificate în instanța de apel, ce nu poate fi apreciat ca o omisiune a instanței de apel, nefiind admisă de către instanța de apel nici o eroare de fapt sau de drept, deoarece circumstanțele analizate de instanța de apel au reieșit din cumulul de probe administrat, cercetat în prima instanță și instanța de apel și verificat în instanța de apel, apreciat corect prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, iar temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel în această parte nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, recurentul pledează asupra achitării inculpatului, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat, temei ce se raportează la prevederile pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, unde este stipulat că „hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii”.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată, iar probele nu coroborează între ele, Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată.

Colegiul penal reține, că instanța de apel examinând și verificând probele descrise amănunțit în decizie (f.d. 67 - 68 vol. II) în ședința de judecată, a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de apreciere a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt, pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului Culiuc Iurie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile

asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Mai mult, Colegiul penal consideră ca o poziție de apărare argumentul precum că leziunile au fost produse în urma căderii lui Gariuc Grigori în drum, acest argument fiind corect respins și motivat în decizia instanței de apel (f.d. 69 v.II).

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate și examinate în prezenta cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, nu este întemeiată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că la baza hotărârii au fost puse declarațiile martorului Bortă Octavian ce pot fi apreciate critic pe motiv că era în stare de ebrietate gravă. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă că faptul comiterii infracțiunii anume de către inculpat se confirmă prin cumulul de probe examinate și verificate de instanța de apel, descrise în pct. 5 a prezentei decizii.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărârii judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acesteia, ca fiind ilegală.

Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către apărătorul inculpatului, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Totodată, în același context, urmează a se remarca, că la această etapă a procedurilor, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanța de apel, întrucât aceasta este atributul exclusiv al primei instanțe și instanței de apel.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, art. 6 CEDO și invocate de apărătorul inculpatului, din care considerente se va respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de apărător în speța dată, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală

și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

9. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena și de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele inculpatului Culiuc Iurie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Culiuc Iurie XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la **28 decembrie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Toma Nadejda

Moraru Petru